

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2023/2530

z dnia 28 września 2023 r.

w sprawie przekazania uprawnień do przyjmowania decyzji o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych właściwych organów krajowych lub wyznaczonych organów krajowych (EBC/2023/24)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 101,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Bank Centralny (EBC) odpowiada za skuteczne i spójne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i powierzono mu zarówno zadania mikro-, jak i makroostrożnościowe. Powierzenie EBC zadań makroostrożnościowych wzmacnia jego rolę w zapewnianiu stabilności finansowej, określoną już w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (2) Właściwe organy krajowe i wyznaczone organy krajowe są odpowiedzialne za ustalanie wskaźników bufora dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i innych instytucji o znaczeniu systemowym.
- (3) Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 każdorazowo, gdy jest to stosowne lub uznane za konieczne, właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe uczestniczących państw członkowskich stosują wymogi dotyczące buforów kapitałowych, które instytucje kredytowe są zobowiązane utrzymywać na odpowiednim poziomie w celu przeciwdziałania ryzyku systemowemu lub makroostrożnościowemu.
- (4) Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i art. 104 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe informują EBC o swoim zamiarze zastosowania środków makroostrożnościowych 10 dni roboczych przed podjęciem decyzji w tej sprawie (powiadomienie o „planowanych środkach makroostrożnościowych”). Po otrzymaniu powiadomienia sekretarz Rady ds. Nadzoru niezwłocznie przekazuje informację o planowanych środkach makroostrożnościowych Radzie Prezesów i Radzie ds. Nadzoru. Działając na wniosek przygotowany przez Radę ds. Nadzoru na podstawie planowanej inicjatywy oraz wkładu odpowiedniego komitetu i odpowiedniej struktury wewnętrznej EBC, Rada Prezesów w terminie trzech dni roboczych podejmuje decyzję o ewentualnym wyrażeniu sprzeciwu. Rada Prezesów, wyrażając sprzeciw wobec planowanych środków makroostrożnościowych, przedstawia zainteresowanemu właściwemu organowi krajowemu lub wyznaczonemu organowi krajowemu uzasadnienie swojego stanowiska na piśmie w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania powiadomienia przez EBC. Właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe biorą pod uwagę uzasadnienie EBC, zanim podejmą stosowną ostateczną decyzję.
- (5) EBC jest zobowiązany do oceny znacznej liczby planowanych środków makroostrożnościowych przedłożonych przez właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe, w tym środków ustanawiających bufory innych instytucji o znaczeniu systemowym i globalnych instytucji o znaczeniu systemowym. Ocena ta często musi być przeprowadzana w bardzo krótkim czasie. W celu usprawnienia procesu decyzyjnego pożądane jest przekazanie uprawnień do przyjmowania niektórych decyzji w ramach EBC. W szczególności uprawnienie do przyjmowania decyzji o niewyrażeniu sprzeciwu wobec środków makroostrożnościowych przedkładanych przez właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe powinno zostać przekazane kierownikom jednostek organizacyjnych EBC. Globalne banki lub instytucje o znaczeniu systemowym to banki lub instytucje, które są postrzegane jako niemogące

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1.

upaść ze względu na ich wielkość, wzajemne powiązania, złożoność, brak możliwości ich zastąpienia lub globalny zasięg. Biorąc pod uwagę potencjalne transgraniczne konsekwencje problemu w jednym z globalnych banków o znaczeniu systemowym lub jednej z globalnych instytucji o znaczeniu systemowym dla innych instytucji finansowych w wielu krajach i dla całej gospodarki światowej, nie jest to wyłącznie problem właściwych organów krajowych lub wyznaczonych organów krajowych, dlatego wymaga harmonizacji na szczeblu globalnym. Znajduje to odzwierciedlenie w globalnym porozumieniu osiągniętym przez członków Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego i Rady Stabilności Finansowej, którego wynik jest opublikowany przez Radę Stabilności Finansowej. Społeczność światowa podchodzi do tych kwestii wielotorowo.

- (6) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał udzielanie upoważnień za konieczne i właściwe w celu umożliwienia instytucji, do której należy przyjmowanie znacznej liczby decyzji, wykonywania nałożonych na nią obowiązków. Kompetencje nadane instytucji obejmują możliwość delegowania, w zgodzie z postanowieniami TFUE, pewnej liczby uprawnień wynikających z tych kompetencji, na warunkach określonych przez tę instytucję. Instytucje unijne mogą więc podejmować działania o charakterze organizacyjnym, przekazując swoje uprawnienia decyzyjne własnym organom wewnętrznym lub osobom w ramach swoich struktur w zakresie, w jakim działania te są uzasadnione i zgodne z zasadą proporcjonalności. W celu zapewnienia pewności prawa przekazanie uprawnień decyzyjnych powinno być zarówno ograniczone, jak i proporcjonalne, a zakres przekazanych uprawnień powinien być jasno określony i podlegać warunkom określonym przez daną instytucję.
- (7) W dniu 24 czerwca 2020 r. Rada Prezesów zdecydowała o nawiązaniu bliskiej współpracy między EBC a Българска народна банка (Narodowym Bankiem Bułgarii) ⁽³⁾. Na potrzeby bliskiej współpracy decyzja o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych dotyczących Republiki Bułgarii również będzie przyjmowana zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszej decyzji.
- (8) W przypadku niespełnienia kryteriów przyjęcia decyzji delegowanej decyzje powinny być przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i art. 13h decyzji Europejskiego Banku Centralnego EBC/2004/2 ⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- 1) „planowane środki makroostrożnościowe” – środki, które właściwe organy krajowe i wyznaczone organy krajowe zamierzają stosować w celu nałożenia na banki wymogu utrzymywania bufora innych instytucji o znaczeniu systemowym lub bufora globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, zgodnie z art. 131 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽⁵⁾, będące przedmiotem formalnego powiadomienia przekazywanego EBC w celu podjęcia przez EBC decyzji o ewentualnym wyrażeniu sprzeciwu;
- 2) „bufor innych instytucji o znaczeniu systemowym” – fundusze własne, obowiązek utrzymywania których wynika z art. 131 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE;
- 3) „bufor globalnych instytucji o znaczeniu systemowym” – fundusze własne, obowiązek utrzymywania których wynika z art. 131 ust. 4 dyrektywy 2013/36/UE;
- 4) „ocena techniczna EBC” – niezależną ocenę techniczną przeprowadzoną przez EBC dokonujący oceny właściwego wskaźnika bufora;

⁽³⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2020/1015 z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia bliskiej współpracy między Europejskim Bankiem Centralnym a Българска народна банка (Narodowym Bankiem Bułgarii) (EBC/2020/30) (Dz.U. L 224 I z 13.7.2020, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2004/2 z dnia 19 lutego 2004 r. przyjmująca Regulamin Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 33).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- 5) „dolny limit EBC” – najnowszą mającą zastosowanie wersję opartej na dolnej granicy buforów metodologii EBC służącej ocenie buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym, przyjętej przez Radę Prezesów i opierającej się na ocenie znaczenia systemowego banków, która przypisuje każdy bank do jednej z kilku kategorii znaczenia systemowego („przedziały”), przy czym każdy przedział jest powiązany z określonym buforem innych instytucji o znaczeniu systemowym, który należy uznawać za dolny limit;
- 6) „delikatny charakter” – cechę lub czynnik, które mogą mieć negatywny wpływ na reputację EBC lub na skuteczne i spójne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w tym między innymi: a) istotne obawy wyrażone przez odpowiedni komitet i odpowiednią strukturę wewnętrzną w ich obradach, które nie zostały uwzględnione w ocenie technicznej EBC; b) planowane środki makroostrożnościowe, które mogą przyciągnąć negatywną uwagę mediów lub opinii publicznej.

Artykuł 2

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza decyzja określa kryteria przekazywania uprawnień decyzyjnych kierownikom jednostek organizacyjnych EBC w odniesieniu do wydawania decyzji o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych.
2. Przekazanie uprawnień decyzyjnych pozostaje bez uszczerbku dla oceny technicznej EBC przeprowadzanej do celów wydawania decyzji o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 3

Przekazanie uprawnień do przyjmowania decyzji o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych

1. Rada Prezesów niniejszym przekazuje kierownikom jednostek organizacyjnych wyznaczonym przez Zarząd uprawnienia do przyjmowania decyzji o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych.
2. Decyzje o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się w drodze decyzji delegowanej, jeżeli spełnione są odpowiednie kryteria przyjmowania decyzji delegowanych określone w art. 4 i 5.
3. Decyzji o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych, o których mowa w ust. 1, nie przyjmuje się w drodze decyzji delegowanej, jeżeli złożoność oceny technicznej EBC lub delikatny charakter środków wymagają przyjęcia decyzji zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i art. 13h decyzji EBC/2004/2.
4. W przypadku gdy którykolwiek z członków odpowiedniego komitetu lub odpowiedniej struktury wewnętrznej EBC wyrazi obawy co do istoty planowanych środków makroostrożnościowych, o których mowa w ust. 1, w ramach udzielania konsultacji w sprawie projektu decyzji delegowanej, kryteria określone odpowiednio w art. 4 i 5 uznaje się za niespełnione lub uznaje się, że środki te mają delikatny charakter w rozumieniu art. 1 pkt 6 niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych ustalających bufor innych instytucji o znaczeniu systemowym

Decyzje o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych ustanawiających bufor innych instytucji o znaczeniu systemowym przyjmuje się zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2, jeżeli spełnione są wszystkie następujące kryteria:

- a) te planowane środki makroostrożnościowe stosują najnowszą metodologię określania dolnego limitu EBC;

- b) dokonana przez EBC ocena techniczna tych środków nie budzi wątpliwości co do następujących kwestii:
 - (i) metodologii zastosowanej przez właściwy organ krajowy lub wyznaczony organ krajowy;
 - (ii) względów ekonomicznych leżących u podstaw ustanowienia buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym;
 - (iii) identyfikacji innych instytucji o znaczeniu systemowym;
- c) z oceny technicznej EBC nie wynika, że EBC powinien wyrazić sprzeciw wobec tych planowanych środków makroostrożnościowych.

Artykuł 5

Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych ustanawiających bufor globalnych instytucji o znaczeniu systemowym

Decyzje o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych ustanawiających bufor globalnych instytucji o znaczeniu systemowym przyjmuje się zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2, jeżeli te planowane środki makroostrożnościowe właściwych organów krajowych lub wyznaczonych organów krajowych dotyczące wskaźników bufora globalnych instytucji o znaczeniu systemowym są zgodne z coroczną Oceną EBC dotyczącą globalnych banków i instytucji o znaczeniu systemowym na obszarze Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz z globalnym porozumieniem osiągniętym przez członków Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego i Rady Stabilności Finansowej.

Artykuł 6

Ewidencja decyzji delegowanych o niewyrażeniu sprzeciwu wobec planowanych środków makroostrożnościowych oraz przekazywanie informacji o nich

1. Sekretariat Rady ds. Nadzoru prowadzi ewidencję decyzji delegowanych podjętych zgodnie z niniejszą decyzją i z częstotliwością miesięczną informuje o takich decyzjach Sekretariat Rady Prezesów.
2. Sekretariat Rady Prezesów przekazuje Radzie Prezesów i Radzie ds. Nadzoru kwartalne sprawozdanie dotyczące wykonywania przekazanych uprawnień decyzyjnych związanych z planowanymi środkami makroostrożnościowymi.

Artykuł 7

Przepis przejściowy

Niniejsza decyzja nie ma zastosowania w przypadku poinformowania EBC o planowanych środkach makroostrożnościowych przed jej wejściem w życie.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 28 września 2023 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE